Выходить у Львовѣ що дня (крôмъ недѣль и гр. кат. святъ) о 5-ой годинѣ по полудни.

Адмiнiстрацiя и експедицiя пôдъ ч. 8 улиця Чарнецкого.

Редакцiя ул. Францiсканьска ч. 10, дверѣ 10.

Письма приймають ся лишь франкованѣ.

Рекламацiи неопечатанѣ вôльни вôдъ порта. Рукописи не звертають ся.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додатокъ до „Ґазеты Львôвскои“.

Предплата у Львовѣ въ Адмiнiстрацiи „Ґазеты Львôвскои“ и въ ц. к. Староствахъ на провiнцiи
на цѣлый рôкъ 2 зр. 40 к.
на пôвъ року . 1 зр. 20 к.
на чверть року . . 60 к.
мѣсячно . . . . 20 к.
Поодиноке число 1 кр.

Зъ почтовою пересылкою:
на цѣлый рôкъ 5 зр. 40 к.
на пôвъ року 2 зр. 70 к.
на чверть року 1 зр. 35 к.
мѣсячно . . . . 45 к.
Поодиноке число 3 кр.

Ч. 256. Четверъ 14 (26) падолиста 1891. Рôкъ I.

Революцiя въ Бразилiи и конець Фонсеки.

Видко, що оголошена два роки тому назадъ република бразилiйска не була основана на крѣпкихъ и тревалыхъ основахъ, коли вже по такъ короткôмъ часѣ настала реакцiя и велика колись держава бразилiйска зачинае теперь розпадати ся на куснѣ. Найновѣйшй вѣсти, якй наспѣли до Европы, вказують на то, що революцiя въ Бразилiи есть вже въ повнôмъ розгарѣ и не обмежаесь лишь на провiнцiю Рiо Ґранде до Суль, але обняла цѣлый край, ба що Бразилiя пережила одну велику кризу, по котрôй, не знати, чи не наступить друга. Нехай же тй вѣсти будуть пересторогою для тыхъ нашихъ людей, що мають охоту выбирати ся до Бразилiи, бо коли навѣть въ часахъ спокôйныхъ вже небезпечно переносити ся до чужого краю, де не то не знае ся тамошного житя, обставинъ, звычаѣвъ и обычаѣвъ, але не есть ся навѣть въ можности порозумѣти ся зъ людьми, не знаючи ихъ бесѣды, то сто разъ небезпечнѣйше есть ити до такого краю подчасъ неспокою, де середъ загального заколоту не можна числити на опѣку законôвъ, котрыхъ въ часахъ неспокôйныхъ нѣхто не шануе. Звѣстно, що въ такихъ часахъ навѣть жителѣ такого краю покидають его и переносять ся до краѣвъ, де пануе спокôй. Ще разъ отже кажемо, нехай нашй люде не спѣшать ся до Бразилiи, коли тамъ нема спокою, бо поѣдуть собѣ хиба на певну погибель.

Дарма, що правительство дотеперѣшного президента бразилiйского, Фонсеки, старало ся заперечити всякй вѣсти о революцiи въ Бразилiи; рухъ революцiйный прибравъ тамъ бувъ, видко, вже давно великй розмѣры, коли вчера наспѣла зъ Рiо Янейро вѣсть, що тамъ въ полудне выбухла революцiя противъ правительства Фонсеки. Такъ отже въ самôй столици державы настала революцiя и здаесь, що тутъ подали собѣ руки противъ Фонсеки монархiсты и републiкане. Ще въ суботу одержавъ бувъ бразилiйскiй посолъ у Вѣдни зъ Рiо-Янейро таку урядову депешу вôдъ своего правительства: „Вѣсти надходячй зô всѣхъ сторôнъ краю до столицѣ Бразилiи потверджують абсолютный спокôй у всѣхъ провiнцiяхъ зъ вымкою провiнцiи Рiо Ґранде до Суль, де установлено провiзоричне правительство мѣсцеве. На чолѣ того правительства ставувъ дръ Ассiзъ Бразiль, котрый есть ворожо успособленый противъ Сполученыхъ державъ Бразилiи. Въ наслѣдокъ того предприняло правительство вôдповѣднй мѣры, щобы въ зародѣ здушити рухъ анархiстичный, котрый на щасте обмежаесь лишь на одну провiнцiю. Незадовго буде выданый приказъ бльокады порту Рiоґранде; правительство поступае впрочôмъ умѣренно.“

Въ слѣдъ за тою вѣстею наспѣла зъ Рiо-Янейро телеґрама зъ вѣстею, що правительство Фонсеки выслало до Рiо Ґранде ґенерала Алiстана зъ великимъ войскомъ и дало ему приказъ, щобы вôнъ змусивъ ворохобникôвъ до битвы, значить ся, не переговорювавъ зъ ними, лишь щобы ихъ вôдъ разу зачепивъ. Сей фактъ поясняе намъ то, що стало ся въ Рiо Янейро. Треба знати, що така величезна держава якъ Бразилiя мае лишь дуже маленьку армiю, бо всего ледви 25 тысячѣвъ збройныхъ людей, розкиненыхъ въ рôжныхъ сторонахъ державы. Найбôльша часть тои армiи була сконцентрована въ столици, щобы тамъ пôддержати Фонсеку и его правительство. Очевидно, що зъ тои армiи выслано значну часть до Рiо Ґранде до Суль, а монархiсты и републiкане скористали зъ сеи нагоды и пôдняли бунтъ противъ Фонсеки.

Мы вже разъ доносили, що причиною, задля котрои всѣ партiи бразилiйскй безъ рôзницѣ выступили противъ Фонсеки и его правительства, бувъ его конфлiктъ зъ репрезентацiею народу. Фонсека розвязавъ конґресъ, оголосивъ ся диктаторомъ и завѣвъ военне право. Вôнъ выдавъ вôдозву до народу, въ котрôй назначивъ выборы до нового конґресу на день 22 лютого 1892 р. и въ котрôй доказуе потребу змѣны конституцiи, головно въ тôмъ напрямѣ, щобы власть правительства була розширена а права конґресу щобы були обмеженй, та щобы президентъ мавъ право спротивитись якôйсь ухвалѣ конґресу. Фонсека, выдаючи ту вôдозву, очевидно не сподѣвавъ ся, що его пановане вже коротке. Вôнъ думавъ, що ему найбôльша небезпечность грозить зъ Рiо Ґранде, и длятого розпочавъ бувъ переговоры зъ тамошными ворохобниками. Вôнъ выславъ бувъ до Рiо Ґранде бар. Люцено а той заявивъ юнтѣ (провiзоричному правительству), що Фонсека признасть жителямъ зъ Рiо Ґранде до Суль всяку свободу, яку они лишь захотять. Юнта однакожь вôдповѣла, що она ажь тогди роззброить свое

9

При стрѣлецькôй ватрѣ.

ОПОВѢДАНЕ

АБҐАРЪ-СОЛТАНА.

(Перевѣвъ Павло Кирчôвъ).

(Дальше.)

Нарештѣ выйшовъ. Я переступивъ порôгъ захристiи тай заразъ, якъ бы рукою вôднявъ... Страхъ мене зовсѣмъ опустивъ... Старый нашъ отець духовный, мовъ той голубъ бѣлый, осмѣхнувъ ся до мене приязно, а зъ тымъ его осмѣхомъ якась надѣя вступила въ мое серце.

Бивисми си въ груди... Я, рабъ божiй, вызнававъ передъ божимъ слугою усякй провины свои, оповѣдавъ ему, въ якôмъ адѣ живсми, якй похоты сотонськй душу мою палили; сповѣдавъ ся изъ гадокъ грѣшныхъ и намѣрôвъ поганыхъ. А вôнъ, старець сѣдоглавый, якъ святй божй добрый, руки на охрестъ зложенй надъ моею головою державъ та моливъ Бога, щобы змилувавъ ся надо мною и грѣхи простивъ. Якъ скôнчивсми усѣ грѣхи, нахиливъ ся до мене та шепнувъ, що хоть май тяжко провинивсми си противъ законови Божому, але ласка Божа нѣколи не устае и терпеливôсть Божа велика.

— Иди, сыну, — закôнчивъ старый добродѣй, — да добрыми учинками старай ся направити свои лихй поступки... Благодать Божа велика!...

Черезъ усю службу Божу моливсми си такъ, що й не тямлю, абыхъ въ житю другiй разъ ще коли такъ *молитвувавъ*... Такъ ми якось на души легко стало, такъ любо, да такъ весело, мовъ бысми си найсолодшого райського щастя доступивъ. А якъ, склонивши головъ, принимавсми хлѣбъ и вино, тѣло да кровъ Христову, — тосми гадавъ, що до неба вже иду та що ся чорна земля мене не носила.

По службѣ Божôй неньо не повѣвъ мене до дому, ай повѣвъ мовчки на старый цвинтарь, що бувъ на склонѣ горы, лѣвобôчь вôдъ нашои садибы. А ишовъ старый *сиѣломъ* напередъ, гей коли бы его що *пудило*, бай не озиравъ ся навѣть. Вôдсунувъ старй порохнавй ворота ногою и мы увôйшли на цвинтарь.

Вѣковѣчнй, высокй ялицѣ не затѣнювали ще зовсѣмъ небогатою своею зеленею малыхъ, обмошеныхъ хрестôвъ; долиною пустивъ ся яловець и своимъ галузьемъ, мовъ гадючими обкрутами, обвивавъ могильнй знаки. Неньо, роздививши ся троха, клякнувъ передъ май бôльшимъ, камѣннымъ хрестомъ а на мене лишь рукою кивнувъ, щобыхъ и я клякавъ. По молитвахъ рѣкъ старый до мене такимъ голосомъ, якого не чувсми ще нѣколи передъ тымъ вôдъ него:

— Николо! Тутъ спочивае мôй неньо а твôй дѣдо... Я самъ ажь изъ пôдъ Сучавы принѣсъ его *суда* зъ кулею въ груди, мертвого трупа. Принѣсъ, щобы въ рôднôй земли похоронити .. Его батько, а твôй прадѣдъ, „Чорный Данило“, лежить ажь въ Семигородськôй земли, тамъ на „Волоскôмъ дѣлѣ“, а леґiнѣ-товаришѣ топорами грôбъ му въ скалѣ прорубали... Де я головъ положу — того ще не знаю. А *вѣдаешь* ты сыну, за вôщо вони головы поклали, за вôщо житє свое дали?... За волю, за слободу гуцульского, християнського мира!...

— Чи знаешь ты нашу бувальщину, сыне? — спытавъ мене наразъ.

— Да троха *дащо* знаю — кажу ему тихимъ голосомъ, — тôлько, що Корнило розказувавъ.

— Послухайже, а я уповѣмъ ти на борзѣ, — рѣкъ мôй батько, присѣдаючи на могилѣ.

Я стоявъ передъ нимъ, та дививъ ся ему просто въ очи.

— Бувало, за давныхъ часôвъ, не знали мы нѣякои неволѣ: паны та старосты не мали тутъ моци. Сусѣдами булимсми си лишень. Разъ *жилимси* зъ пôдгôрськими панами у згодѣ, на дикого звѣра полювати посполу ходили, то зновъ вôйну зъ ними вели троха, але зъ завзяткомъ. Ажь якъ Нѣмцѣ отсе прийшли, прийшовъ и конець гуцульскому житю.... Заразъ сôль намъ забрали, за леда марну провину на шибеницю тягнули, а купцѣвъ, що черезъ горы ѣхали, стерегли, якъ въ головѣ ока.... Бѣдный нарôдъ жити не мôгъ, бо й не мавъ зъ чого, неволя му доѣдала.... Почала ся вôйна. Такъ, якъ мôй дѣдъ погибъ, такъ

войско, коли Фонсека уступить и конституція буде наєадъ заведена. Скликане конґресу и скинене Фонсеки, (коли вôнъ самъ не уступить) то одинокі условія до мирного залагодженя спору.

Коли отже переговоры тî розбили ся, рѣшивъ ся Фонсека выслати до Ріо ґранде ґенерала Алістана зъ великою армією. Чи Алістанъ выбравъ ся до Ріо ґранде чи нѣ, на певно не знати; але здаєсь, що мусѣвъ бувъ вырушити вже въ походъ, и то сталось причиною, що въ Ріо Янейро могла тымъ скорше и лекше выбухнути революція. Рухъ революційный проявивъ ся ще въ суботу тымъ, що ворохобники збурили зелѣзницю, котра веде до Сао Паольо. Въ понедѣлокъ збунтувалась въ Ріо Янейро маринарка, котра стала домагати ся димісіи Фонсеки. Ажь теперь прийшовъ Фонсека до переконаня, що вже не буде мôгъ дальше оперти ся рухови революційному и уступивъ а на его мѣсце выбрано президентомъ бувшого міністра вôйны ґен. Фльоріяно Пейстарто. Въ столици наставъ великій неспокôй. Товпа людей напала на два бюра ґазетъ прихильныхъ правительству и збурила ихъ.

Ото станъ руху революційного въ Бразиліи — такій конець Фонсеки; але на тôмъ мабуть ще не конець непокоямъ въ Бразиліи.

Рада державна.

22-ге засѣдане Палаты пословъ зъ д. 24 падолиста 1891 р.

На вчерашнôмъ засѣданю Палаты пословъ вела ся дальша дебата надъ внесенемъ Пленера въ справѣ знесеня надзвычайного додатку въ найнизшихъ катеґоріяхъ податку зарôбкового.

Въ справѣ сѣй забиравъ голосъ пос. Масаржікъ и доказувавъ велике соціяльно-політичне значѣне сего внесеня, позаякъ 600.000 податниковъ дôзнало бы пôльги черезъ се внесене. Бесѣдникъ годивъ ся на се внесене безъ взгляду на свое партійне становище и ставивъ резолюцію взываючу правительство, щобы оно якъ найскорше предложило законъ о реформѣ податковъ а по залагодженю сего закона, законъ о реформѣ податку зарôбкового. — Пос. Штайнвендеръ заявивъ, що буде за симъ внесенемъ голосувати, хочь оно мабуть не доведе до нѣчого.

Міністеръ фінансôвъ высказавъ ся противъ внесеня, бо правительство зъ початкомъ слѣдуючои сесіи предложить зъ своеи стороны проектъ, маючій на цѣли зробити пôльгу малымъ податникамъ. Въ выготовленôмъ вже проектѣ правительства принято за засаду контінґентоване податку зарôбкового а рôвночасно унормовано бôльше выкористуване силы податковои бôльшихъ податниковъ. Правительство лишь длятого не предложило дотычного проекту, що комісія буджетова постановила рôвночасно взяти пôдъ обраду всѣ проекты податковû. Наколибъ внесене Пленера принято, то мусѣвъ бы настати дефіцітъ, бо не добôръ, якій бы наставъ въ послѣдокъ принятя того внесеня, не давъ бы ся покрыти доходами зъ податку біржевого. Проектъ податку біржевого не має на цѣли завести дѣйстного податку біржевого, лишь наложити податокъ на оборотъ цѣнными паперами. Теперѣшна пора не до того, щобы заводити податокъ біржевый, бо всѣ европейскû біржи суть теперь такъ занепокоенû, що треба имъ на якійсь часъ дати спокôй. Нараду надъ податкомъ біржевымъ можна вести, але треба зачекати, доки они трохи не успокоять ся; до того часу вôдносины справы податку біржевого до Угорщины такъ означити, що буде пôдстава до дальшого порѣшеня. Міністеръ розпочавъ вже переговоры въ сѣй справѣ зъ угорскимъ правительствомъ. Колибъ однакожь мимо тыхъ сумнѣвôвъ наставано на односторонну пôльгу податкову для найменшихъ промысловцѣвъ, то треба бы рôвночасно означити такожь и вôдшкодоване за той опустъ. Міністеръ предкладавъ отже, щобы той опустъ, якій предкладає 1 арт. Пленерового внесеня для найменшихъ податниковъ зарôбковыхъ, наложити въ 2 арт. на найбôльшихъ податниковъ. Въ тôй цѣли можна бы передати комісіи назадъ для пороблена дальшихъ студій.

Пос. Герольдъ промавлявъ не лишь за пôльгою въ податку зарôбковôмъ, але такожь и въ податку вôдъ ґрунтôвъ и домôвъ, та казавъ, що не боить ся, щобы черезъ то не наставъ дефіцітъ. — Пос. Патрай поставивъ внесене додаткове, въ справѣ пôдвысшеня податковъ въ высшихъ клясахъ податковыхъ.— Пос. ґр. Гогенвартъ заявивъ, що внесене Пленера стає на перешкодѣ заповѣдженôй правительствомъ реформѣ безпосередныхъ податковъ, котра лежить не лишь въ интересѣ поодинокихъ катеґорій. Внесене, котрымъ заопѣкувавъ ся ческій клюбъ, змушує Палату займати ся лataниною, котрои практичне значѣне перецѣнює ся. Внесене Пленера выкликало въ людехъ недовѣріе, бо оно увзгляднює лишь найнизшû катеґоріи оподаткованыхъ, а про тяжко оподаткованû ґрунты и домы не журить ся. Бесѣдникъ якъ и его товаришѣ політичнû не могли бы приложити до того руки, щобы нарушити заведену разъ рôвновагу въ господарцѣ державнôй; они зреклись бы радше хвилевои популярности.

Пос. Кайцль промавлявъ за принятемъ внесеня. — Пос. Яворскій бувъ противъ внесеня и казавъ, що прилучаєсь до выводôвъ міністра фінансôвъ, позаякъ внесене то проволѣкло бы властиву реформу податкову. Бесѣдникъ предкладавъ, щобы то внесене передати комісіи податковôй и ставивъ резолюцію, взываючу правительство, щобы оно предложило якъ найскорше проектъ закона, обнимаючій цѣлу реформу безпосередныхъ податковъ. — Пос. Дикъ заявивъ, що Молодочехи не дадуть ся здержати вôдъ голосованя за внесенемъ тымъ, що зъ него хотять зробити справу політичну.

По замкненю дебаты промавлявъ посолъ Абрагамовичь яко ґен. бесѣдникъ противъ внесеня и доказувавъ, що то внесене есть односторонне, шабльонове и шкодить важнôй реформѣ податку зарôбкового. — Пос. Менґеръ яко ґен. бесѣдникъ за внесенемъ, доказувавъ велику соціяльну вартôсть внесеня и казавъ, що оно не пошкодить великôй реформѣ а есть лишь приготовленемъ до заведеня проґресивного податку зарôбкового и має велику патріотичну тенденцію. — По промовѣ референта Пленера вôдкинено внесене Яворского о вôдосланю внесеня Пленера до комісіи въ именнôмъ голосованю 166 голосами противъ 126. За внесенемъ Яворского голосували: Поляки, консерватисты, клюбъ Трентіно и ческû властителѣ бôльшихъ посѣлостей; противъ внесеня: нѣмецка лѣвиця, Нѣмцѣ національ, Молодочехи и клюбъ Коронініого. По сѣмъ постановлено приступити до спеціяльнои дебаты надъ внесенемъ Пленера и на тôмъ перервано дебату.

Пос. Яворскій и товаришѣ интерпелювали міністра справедливости, чи правительство користає зъ предложеня вѣденьского Tagblatt-у, щобы выкрыти жерело звѣстныхъ непокоячихъ вѣстей, розпущеныхъ на біржи. Міністеръ справедливости вôдповѣвъ, що слѣдство теперь веде ся, а близшû вѣсти можна буде подати ажь по укôнченю слѣдства.

тысячь леґінѣвъ що найбуйнѣйшихъ, що найпроворнѣйшихъ головами наложило. За дѣдомъ пôшовъ мôй тато.... Завзята була се вôйна. Мовъ вовки, мовъ вôрлы, засѣдали ся мы на кождого Нѣмця; якъ канюки спадали на нихъ *зненапа*. Жовнярськими кôстками мы сто ялиць обвѣшали на Говôрли; гербовыми орлами ґрунь Пôпъ-Ивана прибрали. Вкôнци прийшла лиха година. Нѣмцѣвъ, въ бѣлыхъ кабатахъ, налѣзло якъ тьмы.... Вôтця минѣ били.... Отутъ-сми его занѣсъ та похоронивъ, самъ за Балканъ ажь *убѣгсми*.... Туга за краемъ примусила мене до того, щосми вернувъ *суда*. Повернувше, оженивсми си, дѣтий дождавъ ся, добра усякого *допадавъ ся*. Але спокою не зазнавсми. Кровъ палить мя неразъ, кровъ, що за неповинне я пролявъ. Совѣсть гризе, неспокôй давить.... Давить, бо Мільнеръ, той зеленоокій, знає про усе, має доказы, чорно на бѣлôмъ, заприсяглû свѣдоцтва.... Доси мовчить, бо лякає ся мене, боить ся пôмсты моихъ побратимôвъ, котрыхъ є богато Але и я его ся бою и спокою не маю. Оце тому казавъ я тобѣ вчинити его волю да въ пушкарѣ ити, душу твою молоду *тяръ* вôджалувавсми та на збитошництво тôй *мальфôвници* вôддавсми. Мусѣвъ оце вчинити, бо о головъ свою потерпавъ; вôнъ тяръ може минѣ зняти еи, коли схоче. Але теперь май усѣ цû дрôбницѣ на нѣмащо! — кликнувъ наразъ голосно а очи якимсь дивнымъ огнемъ засвѣтили, — бо теперь новû часы настали, а для насъ, гуцулôвъ, прийде воля да слобода. Сыне, абы тобѣ тяръ прийшло вôдшкодувати голову твого неня, абысъ мавъ и свою *премъ* молоду головку десь на побою склонити, не пытай на се.... Присягни минѣ, що пôдешь тыми дорогами, що ними ходили твôй отець, дѣдъ и прадѣдъ.... Присягни ми. А якъ бы ты инакше вчинивъ — то щобы тебе пекло поглотило, бо ты не мôй сынъ, ты не кровъ зъ моеи крови, не кôсть зъ моеи кости!...

Мовъ громомъ ударений, кинувсми си до нôгъ вôтцѣвськихъ да цѣлувавъ да сльозами умывавъ ся. Дѣдову могилу сльозами тыми горячими оросивсми.... а силы набравъ ся, що якъ Ивановый ґрунь дужій та твердый. Чары вѣдьмы не мали вже моци на мене, якась инча сила, изза гробôвъ, на мою душу найшла....

Вернули мы дъ хатѣ.

* * *

Свята перейшли весело а особливе у нашôй хатѣ. Пôдчасъ святъ засватали люде обѣ мои молодшû сестры. Усѣ ґаздове дивували ся, що мôй неньо, такій думный та гордый, самъ переказавъ до бѣдныхъ парубкôвъ, — правда, що працьовитû були, але лишь халупники, — переказавъ, що можуть сватôвъ присылати, бо имъ не вôдмовить. И нѣбы боявши ся чогось, заразъ зложивъ у добродѣя для кождои засватанои дѣвки по сто дукатôвъ на вѣно.

Тыждень збѣгъ, мовбы го нѣколи и не було. И не оглянувсми си, якъ прийшло вертати до пушкарськои служобы. Ой, не хотѣло ся минѣ тамъ ити, — та батько велѣвъ, абы пса передъ часомъ не ярити. Одна лише гадка утѣхи, що ми — въ тôмъ сумѣ та пудотѣ — яснѣйше свѣтила, була надѣя, що въ недѣлю по проводахъ верну зновъ дъ хатѣ на весѣле сестеръ, що мало бути одного дня разомъ.

Вернувши до мандаторського двора, заразъ тои самои ночи розказувавъ минѣ Иля, що Лейба-дѣ зъ паперомъ вôдъ мандатора ѣздивъ въ Коломыю до цѣсарского старосты. У вôдповѣдь на той папѣръ приславъ староста Мільнерови капітана и щось шѣстдесять жовнярôвъ, котрыхъ Мільнеръ покватирувавъ въ близкихъ та недоступныхъ колибахъ. А що ночи шѣсть воякôвъ, въ бѣлыхъ кабатахъ, приходя до двора на варту.

Я выйшовъ, якъ стоявъ, на обôисте та переконавъ ся, що справдѣ коло брамы ходило двохъ воякôвъ на вартѣ, а крôзь широку *склôвку* вахцимбры було видко, якъ зновъ иншû штири грали въ карты. Старый капраль сидѣвъ зъ Корниломъ при ватрѣ, та мабуть забавлявъ ся якимсь приповѣдуванемъ Корниловымъ, бо я зъ надвору видѣвъ, якъ му черево зо смѣху трясло ся.

Такъ минавъ день за днемъ. Я, памятаючи на вôтцѣвськû слова, та постановивши собѣ при сповѣди не давати ся на спокусу жѣночôй марѣ, уникавъ, якъ мôгъ, щобы не стрѣчати ся зъ Мільнерихою. Але вона кôлька разôвъ нагадувала собѣ на мене, велѣла кликати въ свѣтлицю та розпытувала мене, що за байка мѣжь гуцулами ходя, що ґазды о тыхъ байкахъ кажуть, — а вôдтакъ смѣяла ся та казала, що треба такого *быдла*, якъ гуцулы, щобы въ такû нѣсенѣтницѣ вѣрити.

(Дальше буде).

Переглядъ політичный.

Єго Вел. Цѣсарь санкціонувавъ Найв. постановою зъ дня 4 падолиста с. р. законъ ухваленый галицкимъ Соймомъ о жереловискахъ и мѣсцяхъ курацiйныхъ.

Заповѣдженi на день 29 с. м. зборы староческихъ пословъ вôдложено на пôзнѣйше.

Montagsrevue обговорюючи справу утвореня бôльшости парляментарнои каже, що бôльшôсть та не може складати ся лишь зъ самыхъ Нѣмцѣвъ лiбераловъ и Поляковъ, бо она розбила бы ся скорше, якъ того Нѣмцѣ бы сподѣвали ся. До бôльшости мусить належати якъ найбôльше фракцiй, бо тогди можна бы лекше знайти противвагу супротôвъ якихсь окремыхъ жадань. Гр. Таффе не буде вже теперь старати ся утворити якусь ясно означену бôльшôсть, бо очевидно не наставъ ще часъ до якихсь полiтичныхъ рѣшень.

Зъ Загребу доносять, що еп. Штросмаеръ подавъ просьбу до папы, щобы его покликано до Риму. Тамъ мае вôнъ, якъ кажуть, станути на чолѣ славяньскои секцiи и одержати достоиньство кардинала.

Мiнiстеръ Ґiрсъ приѣхавъ оногди до Берлина, де его повитали амбасадоръ россiйскiй и члены амбасады. На другiй день бувъ Ґiрсъ на авдiєнцiи у цѣсаря Вiльгельма, котра тревала 20 мiнутъ. — „Биржев. Вѣдом." доказують, що гостина Ґiрса въ Берлинѣ єсть далеко важнѣйша, якъ гостина въ Монци и Парижи. Коли єму удало ся змѣнити вôдносины зъ Италiєю, котрi були напруженi, то можна сподѣвати ся, що вôнъ знайде и спосôбъ, якъ бы можна жити и зъ Нѣмеччиною въ добрыхъ вôдносинахъ.

Зъ Рiо Янейро наспѣла вѣсть, пôсля ко трои Фонсека, побачивши, що маринарка и войско суть противъ него, зрѣкъ ся добровôльно президентуры въ користь ґен. Флорiяно Пейзото, щобы не допустити до домашнои войны.

Въ Парижи розôйшлась дивна вѣсть. Тамъ говорять загально, що бувшiй бразилiйскiй цѣсарь, Домъ Педро, велѣвъ выдрукувати манiфестъ до Бразилiйцѣвъ, въ котрôмъ каже, що готовъ зречи ся титулу цѣсаря и стати президентомъ Бразилiи, коли нарôдъ его назадъ покличе. Манiфестъ той мае бути тысячами примѣрникôвъ розкиненый по цѣлôй Бразилiи.

Новинки.

— **Є. Екец. панъ Намѣстникъ ґр. Баденi** звиджувавъ вчера рано межи 8 а 10 рано львôвску II-гу ґiмназiю и бувъ въ клясѣ VIIa на лєкцiи языка польского проф. Вуйцiка, въ VI на лєкцiи исторiи всемирнои проф. Квятковского, въ VIII на лєкцiи языка нѣмецкого проф. Цiппера и въ IIa на лєкцiи математики проф. Вайґля.

— **Послами до краєвого Сойму**, зъ круга меньшихъ посѣлостей, выбранi при вчерашныхъ выборахъ доповняючихъ: въ повѣтѣ бучацкôмъ п. Володиславъ Чайковскiй въ Медведовець 197 голосами на 210 голосуючихъ (13 голосôвъ розстрѣлилось) а въ Хшановѣ одноголосно ґр. Антонiй Водзiцкiй.

— **Новi касарнѣ войсковi**, выбудованi громадою мѣста Львова за Янôвскою рогачкою коштомъ 100 тысячь зр., вôддано уже до ужитку властямъ войсковымъ. Касарнѣ тi представляють одноповерхову каменицю, збудовану порядно и тревало, котра може помѣстити 118 людей, двѣ стайнѣ на 72 конѣ и шопу на 15 возôвъ зъ арматами.

— **Конкурсы**. Выдѣлъ Рады повѣтовои въ Гусятинѣ розписавъ зъ речинцемъ до 25 грудня с. р. конкурсъ на посаду люстратора и кондуктора дорôгъ при гусятиньскôмъ Выдѣлѣ повѣтовôмъ зъ осѣдкомъ въ Гусятинѣ. Рôчна плата выносить 800 зр. а на кошта подорожи 400 зр.

— **Обкрадене церкви.** Въ Пôдгôрцяхъ закравъ ся въ ночи до церкви якiйсь невыслѣдженый доси злодѣй и забравъ зъ церковнои скарбоны около 6 зр. Слѣдство въ той справѣ веде ся.

— **Въ справѣ крадежи въ тернопôлкской касѣ ощадности** арештовано яко пôдозрѣныхъ: лiквiдатора Джемоховского, касiєра Сковроньского и практиканта Екгардта.

— **Огнѣ.** Въ Бжозѣ королѣвской, ланцутского повѣта, знищивъ огонь до тла будынки и майно девятьохъ господарѣвъ. Неубезпечена шкода выносить около 7.4000 зр. Причины огню не знати.

— **Пôдпалники**. Передъ львôвскимъ судомъ присяжныхъ вела ся розправа карна противъ Илька Думича и его батька Юрка Думича, селянъ въ Погорѣлискъ о пôдпалене тамошного господаря Василя Павлика. Въ ночи зъ 13 на 14 вересня с. р., десь около пôвночи, повставъ огонь въ стодолѣ Павлика, а незабавомъ перенѣсъ ся и на иншi будынки, черезъ що згорѣла стодола, хата, комора, збôже, сѣно и рôжнi движимости, а неубезпечена шкода вынесла поверхъ 1000 зр. Заразъ въ першiй хвили пôдозрѣвано о пôдпалъ Юрка, взглядно его сына Илька, котрi жили зъ Павликомъ въ ненависти и часто вôдгрожувались, що вôнъ пôде зъ дымомъ. Обжалованi зразу вôдпирали ся, а вôдтакъ Илько признавъ ся бувъ передъ жандармомъ, хочь передъ судомъ зновъ оба выпирали ся. Судъ засудивъ обохъ, на пôдставѣ оречення присяжныхъ судьѣвъ, — Илька Думича на 8 лѣтъ, а Юркана на 9 лѣтъ тяжкои вязницѣ зъ 24 годинною темницею разъ въ рôкъ и одноразовымъ постомъ въ тыждни.

— **Самоубiйство**. Передвчера о 3-ôй годинѣ пополудня прибувъ до готелю пôдъ ч. 9 при улици Краковскôй якiйсь гôсть, котрый зажадавъ вôдъ кельнера якъ найдешевшои комнаты и записавъ ся въ книжцѣ записнôй яко Олександеръ Ґутковскiй. О 7-ôй годинѣ вечеромъ найдено его безъ житя, а комiсiя розслѣдила, що вôнъ позбавивъ себе житя выстрѣломъ зъ револьвера въ ротъ. Ґутковскiй мôгъ числити около 35 лѣтъ, а крôмъ карты зъ его прôзвищемъ не найдено нѣчого.

— **Борба на ножѣ**. Въ недѣлю вечеромъ два небезпечнi злодѣѣ львôвскi, Келлєръ и Свѣтлякъ, посварили ся и завели бôйку на ножѣ. Келлєръ дôставъ два разы ножомъ въ груди вôдъ свого противника а одну рану въ плече и мавъ ще тôлько силы, що забѣгъ до одного шинку и заткавъ раны хлѣбомъ, а вôдтакъ полiцiянъ вôдвѣзъ его до шпиталю. За Свѣтлякомъ, котрый щезъ десь безъ слѣду, шукають власти безпеченьства.

— **Нещасте черезъ нафту**. Въ селѣ Лѣсковатôмъ коло Коростенка наливала служниця пропiнатора дня 20 с. м. вечеромъ нафты селянинови до фляшки. Черезъ неувагу троха нафты вылялось на пôдлогу. Служниця, боячи ся пропiнатора, щобы не кричавъ, схилила ся орвенько на долôвку зъ свѣчкою въ рукахъ и хотѣла нафту вытерти. Нафта занялась, а служниця изъ страху нехотячи вивернула ще и фляшку зъ нафтою того селянина. Огонь занявъ ся та засягнувъ незаткану кадь зъ нафтою и бочку оковиты. Въ однôй хвили вылетѣла стеля коршмы у воздухъ а цѣла коршма станула въ огни. Селянинъ утѣкъ а пропiнаторъ выскочивъ вôкномъ. Служниця же переплатила свôй страхъ за капку нафты житємъ, бо згорѣла на мѣсци. Коршма, будынки, складъ нафты та оковиты згорѣли до тла, худобу люде встигли выратувати.

Всячина.

— **Табачники и спосôбъ заживаня табаки.** Зъ вôдки взявъ ся той дивный звычай набивати нôсъ табакою, не знаємо сказати; здає ся хиба, що зъ вôдси, що табаку уживано первѣстно яко лѣкъ, або що комусь то робило дуже велику приємнôсть, коли его крутило въ носѣ и вôнъ мôгъ собѣ здорово кôлька разôвъ пчихнути. Та приємнôсть єсть очевидно ще и нинѣ причиною, що такъ богато людей заживає табаку. А цѣкава рѣчь придивити ся, якъ то табачникъ справляє собѣ ту приємнôсть.

Однi беруть табаку зъ табакерки въ пушки и пхають чимъ борше до носа, потягаючи разъ, два, носомъ. Имъ розходить ся очевидно о то, щобы ихъ чимъ скорше закрутило въ носѣ. Другi выймають табакерку поволи, вдарять ю двома пальцями по верха нѣй обѣ долоню лѣвои руки, абы табака въ нѣй стрясла ся и грудочки розбили ся и вôдтакъ поволеньки несуть єи въ пушкахъ до носа. Они очевидно поволи приготовляють ся на ту приємнôсть, яку має имъ зробити табака, бо вже само приготовлене робить имъ радôсть. Декотрi табачники вымѣряють дуже совѣстно кождый набôй и кладуть насамперѣдъ табаку на верхъ лѣвои руки и дивлять ся, чи набôй досыть великiй а вôдтакъ несуть его насамперѣдъ до однои а опôсля до другои дѣрки. Ще иншимъ дѣє ся дуже пильно, они лишь вôдоткають березову табакерку, вдарять вѣчкомъ обѣ ню и пхають нôсъ просто въ табаку, щобы собѣ набравъ, кôлько зможе. Декотрi табачники заживають табаку дуже осторожно, щобы, борони Боже, єи не розсыпати и не змарнувати того жерела носовои розкоши; иншi зновъ такъ єи марнують, що она розсыпаєсь по сорочцѣ и одежи. Такихъ табачникôвъ, якъ бували давнѣйше, що то купували табаку цѣлыми фунтами и держали єи въ слояхъ або въ циновôй посудинѣ та заживали табаку яловцевою ложочкою, вымѣрюючи до каждои дѣрки по однôй ложочцѣ, теперь мабуть вже нема; они вже перевели ся.

Не менше цѣкава рѣчь єсть якъ правдивi табачники стараютъ ся своѣй табацѣ надати ще бôльшои вартости. Однi збирають весною цвѣтъ жита и додають до табаки, щобы она приємно пахла; другi перфумують єи аракомъ, додаючи до неи кôлька капель зъ него. Ще иншi копають умысно корѣнє зъ зѣля дяглю (Angelica) и переховують его въ табацѣ, щобы она набрала вôдъ него запаху. Але найцѣкавѣйше може то, що суть и такi табачники, котрi до своеи табаки додають дрôбку мѣлко потовченого перцю або чемерицѣ, щобы ихъ добре крутило въ носѣ. Суть то звычайно такi табачники, котрыхъ нôсъ вже такъ перейшовъ табакою, що стративъ вже всяке чутє.

Телеграмы.

Вѣдень 25 падолиста. Въ сполученыхъ комiсiяхъ угорскои Делеґацiи дававъ мiн. Каляй поясненє въ справѣ Босни и Герцеґовины та заявивъ, що магометане не выходять зъ вôдтамъ для того, що имъ не подобаєсь христiяньска господарка. То выходять лишь люде, котрымъ не хоче ся робити. Комiсiи ухвалили мiнiстрови признанє и подяку за его господарку въ окупованыхъ краяхъ.

Берлинъ 25 падолиста. Въ честь Ґiрса вôдбулось у канцлера Капрiвiого снѣданє, на котре межь иншими бувъ запрошеный такожь россiйскiй посолъ ґр. Шуваловъ.

Петербургъ 25 падолиста. Ґазета бiржева дементує вѣсть, будь то бы француский банкъ постановивъ вôдступити россiйскому мiнiстерству фiнансôвъ 150 мiл. франкôвъ срѣбломъ.

Парижъ 25 падолиста. Вчера въ полудне померъ тутъ анґлiйскiй амбасадоръ Лiттонъ на корчь серця. Архiеп. Ґутсулярда засуджено за высланє оскорбляючого письма до мiнiстра вѣроисповѣдань на 3000 франкôвъ кары.

Господарство, промыслъ и торговля

Торгъ збôжемъ.

25 Падолиста	Львôвъ	Тернопôль	Пôдволочиска	Ярославъ
Пшениця	10·65 11 40	10·50 11 30	10·50 11·50	10·75 11·50
Жито	9·30 10·—	9·— —9 70	9·— —9 85	9·30 10.—
Ячмѣнь	6 58—8·—	6·50—7 50	6 40—7.50	6·75—8·—
Овесъ	7·— —7·50	6·80—7·25	—·— —·—	7·— —7·50
Горохъ	6·25 10·—	6·25 9·—	6·25 10·—	6·50 10·—
Выка	—·— —·—	—·— —·—	—·— —·—	—·— —·—
Рѣпакъ	13.—13·50	13·—13 50	3·—13·25	13·25 13·75
Хмель	55·—60·—	—·— —·—	—·— —·—	—·— —·—
Конюшина чер.	42·—55·—	41·—54 —	45·—55·—	45 —55·—
Конюшина бѣла	—·— —·—	—·— —·—	—·— —·—	—·— —·—
Оковита	19·70 20·50	—·— —·—	—·— —·—	—·— —·—

Все за 100 кильо netto безъ мѣшка.

Вôдвѣчальный редакторъ: Адамъ Креховецкiй

АПТЕКА ПОДЪ „СРѢБНЫМЪ ОРЛОМЪ“

ЖИГМОНТА РУКЕРА

поручае:

Знаменитй средства до консервованя зубôвъ и яселъ и удержаня ямы губнои въ цѣлковитôй чистотѣ, именно **Порошокъ до зубôвъ** салициловый и зъ руты надае зубамъ снѣжну бѣлôсть и не ушкоджуючи цѣлкомъ шклива хоронить ихъ передъ спорохнѣлостію.— Цѣна шкатулки 25 и 35 кр.

Вода анатеринова, настôй на зѣляхъ антисептичныхъ, а такожь и **вода салицилова,** котрои пару капель розпущенныхъ въ шклянцѣ воды, по выполоканю губы усувае зъ неи непріятный смакъ, а такожь забеспечуе ясла передъ всѣми **слабостями.**

Всякого рода ВИНА лѣчничй

дôстати можна кождого часу въ конторѣ

Льеопольда Литыньского

у Львовѣ, при улицѣ Валовôй ч. 14.

Въ Друкарни Людовôй у Львовѣ,

площадь Бернардиньска ч. 7

кождого часу набути можна руску

БИБЛІЮ

выданя Диковского въ Перемышли

зъ численными мѣдерытами,

крôмъ тому 1 (котрый цѣлкомъ вычерпаный) томъ 2, 3, 4, 5, 6 и доповняючій томъ 7. — Цѣна повысшихъ томôвъ 5 зр. 50 кр. зъ пересылкою почтовою, однако поодиноко по 1 зр. 36 кр. зъ пересылкою почтовою.

ЛЕВЪ ЯНИКОВСКІЙ

ГОДИННИКАРЬ

у Львовѣ, улиця Театральна число 16

поручае свôй богатый складъ

зегаркôвъ золотыхъ, срѣбрныхъ, зъ перворядныхъ фабрыкъ женевскихъ и французкихъ, тоже цѣночки золоти и срѣбни, удержуе на складѣ великій выбôръ зегарôвъ стѣнныхъ, столовыхъ и пендулевыхъ, будикôвъ всякого рода по цѣнахъ найдешевшихъ.

Принимае ся направу всякого рода зегарôвъ, граючихъ зегаркôвъ, токожь всякй направы зегарôвъ и годинникôвъ *старинныхъ* и одновленье тыхъ-же.

Вышшовъ накладомъ книгарнѣ **Г. Альтенберґа** и есть до набутя

ЛЕОПОЛЬДА ЛИТЫНЬСКОГО

КАЛЕНДАРЬ ЗДОРОВЛЯ

на рôкъ 1892,

мѣстячій въ собѣ богато цѣкавыхъ рѣчей и поученій вôдносячихъ ся до захороны здоровля.

Календарь той украшають хорошй илюстраціи а крôмъ того замѣщае въ собѣ часть литературну, гиґіенічну и богатый дѣлъ информаційный.

Розправа о о. Кнейпѣ, новочаснôмъ чудотворцѣ, кидае нове свѣтло на значѣне и тайну славнои его дѣяльности на поли лѣченя воздухомъ и водою.

Цѣна 55 кр. вразъ зъ пересылкою почтовою.

Адресъ: **Леопольдъ Лѣтыньскій** Львôвъ, Пекарска 21.

Перша краева фабрика товарôвъ плятерованыхъ, зовимыхъ **хиньске срѣбло**

ЯКУБОВСКІЙ & ЯРРА

Львôвъ, Ринокъ ч. 37. Краковъ, Ринокъ ч. 26.

поручають:

Предметы служачй до ужитку церковного и домового, ôдповѣднй на **выправы слюбни, подарунки,** у великôмъ выборѣ **по приступныхъ цѣнахъ.**

Репараціи, срѣбленя и золоченя всѣхъ въ се званье входячихъ предметôвъ, **тревало и дешево.**

Цѣнники на жаданье оплатно, опакованье безплатно. 1—1.

Гербата россійска.

Самовары Тульскій.

ЗАКЛАДЪ

ДИЕТИЧНО-ГИҐІЕНІЧНЫЙ

ЛЬЕОПОЛЬДА ЛИТЫНЬСКОГО

у Львовѣ,

Канторъ при улици Валовôй ч. 14.

поручае **французскій кураційный**

COGNAC

по **3** зр. а. в. фляшка.

MALAGA

въ ориґінальныхъ фляшкахъ 3/4 літров. по 2 зр. 60 кр.

ГАЛИЦКІЙ КРЕДИТОВЫЙ БАНКЪ

принимае вкладки на

КНИЖОЧКИ

и опроцентовуе ихъ по

4 1/2 % на рôкъ.

Мешканьцѣ Львова!

можуть хôснувати ся знаменитымъ выназодкомъ

проф. Соксельета

молоко стерилізоване

пôсля методы того професора, есть найлѣпшимъ зъ штучныхъ кормôвъ для немовлятъ и заступае цѣлкомъ кормъ грудный.

Дѣти, скормлени тымъ молокомъ не слабують на жаднй слабости жолудковй або кишковй и въ загалѣ не пôдлягають такъ легко слабостямъ.

Цѣна мѣсячного кормленя 180 фляшокъ 7 зл.

Молоко коштуе найменше два разы тôлько.

Проспекта и поясненя даромъ. Замовленя пріймае

Контора Льеопольда Литыньского,

у Львовѣ, при улицѣ Валовôй ч. 14 (побôчь Центральнои Кавярнѣ.

Терпите ломане руки або ноги, рване, гостець, ревматизмъ котрй вамъ особенно долягають въ порѣ вогкôй дощевôй?

Читайте якъ помагае въ такихъ терплѣняхъ:

EXCELSIOR

Средство дуже цѣнене у всѣхъ гостцевыхъ терпѣняхъ именно застарѣлыхъ, объявляючихъ ся ломаньемъ костей и т. п.

Прошу адресовати **В. Виткевичъ,** аптикарь, Львôвъ-Пôдзамче.

Зъ друкарнѣ Вл. Лозиньского пôдъ зарядомъ В. И. Вебера.